Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

15 януари 2013 година*

„Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „ecoDoor“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009“

По дело T-625/11

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, установено в Мюнхен (Германия), за което се явява S. Biagosch, avocat,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-жа D. Walicka, в качеството на представител,

ответник,

жалба, подадена срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 22 септември 2011 г. (дело R 340/2011-1) относно заявка за регистрация на словния знак „ecoDoor“ като марка на Общността,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová (докладчик), председател, г-жа K. Jürimäe и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-жа C. Kristensen, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 2 декември 2011 г.,

предвид писмения отговор, подаден в секретариата на Общия съд на 1 март 2012 г.,

след съдебното заседание от 13 ноември 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 На 8 юли 2010 г. жалбоподателят BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „ecoDoor“.

3 Стоките, за които се иска регистрацията, са машини и уреди от класове 7, 9 и 11 по смисъла на Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и допълнена, както и части за тази машини и уреди.

4 С Решение от 22 декември 2010 г. проверителят отхвърля заявката за регистрация на следните стоки:

— клас 7: „Електрически домакински и кухненски машини и уреди (включени в клас 7), машини и уреди за приготвяне на напитки и/или храни, помпи за сервиране на изстудени напитки за употреба в комбинация с уреди за изстудяване на напитки; съдомиялни машини; електрически машини и уреди за третиране на пране и дрехи (включени в клас 7), включително перални машини, сушилни“,

— клас 9: „Автомати за напитки или храни, предплатени автомати“,

— клас 11: „Уреди за отопление, парогенериране и готвене, и по-специално фурни, уреди за варене, печене, печене на скара, тостиране, размразяване и затопляне, бойлери, уреди за охлаждане, и по-специално хладилници, фризери, хладилни витрини, уреди за охлаждане на напитки, комбинирани хладилници-фризери, уреди за замразяване, уреди за приготвяне на сорбе и сладолед; уреди за сушене, и по-специално сушилни и машини за сушене на пране“.

5 Според проверителя по отношение на изброените в точка 4 по-горе стоки заявената марка е описателна по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 и е лишена от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от посочения регламент.

6 На основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 жалбоподателят подава жалба пред СХВП срещу решението на проверителя.

7 С решение от 22 септември 2011 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) първи апелативен състав на СХВП отхвърля жалбата. На първо място, той приема, че съответните потребители са средностатистическите англоговорещи потребители. На второ място, той приема, че в заявената марка посочените потребители биха разграничили, от една страна, елемента „eco“, който биха разбрали в смисъл на „екологичен“, и от друга страна, елемента „door“ в смисъл на „врата“. Следователно според апелативния състав потребителите биха разбрали заявената марка в смисъл на „ековрата“ или „врата с екологични материали и начин на функциониране“. На трето място, доколкото изброените в точка 4 по-горе стоки могат да имат врати и да консумират електроенергия, апелативният състав приема, че заявената марка предоставя информация относно енергийната ефективност и екологичния характер на тези стоки и следователно е описателна за вида, предназначението и естеството им по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009. На четвърто място, доколкото изразът „ecodoor“ насочва към обстоятелството, че посочените стоки имат екологична врата,

апелативният състав приема, че този израз не може да послужи за разграничаването на стоките на жалбоподателя от тези на други предприятия и следователно е лишен от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Искания на страните

8 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

9 СХВП моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

10 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на две основания, изведени, първо, от нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, и второ, от нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от същия регламент.

11 Що се отнася до първото основание, жалбоподателят поддържа, че апелативният състав е допуснал грешка, като е приел, че заявената марка е описателна за изброените в точка 4 по-горе стоки.

12 СХВП оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

13 Съгласно член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 се отказва регистрацията на марките, които се състоят предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга или други характерни техни особености. За тези описателни знаци се счита, че не могат да изпълнят основната функция на марките за обозначаване на произхода (Решение на Съда от 23 октомври 2003 г. по дело СХВП/Wrigley, C-191/01 P, Recueil, стр. I-12447, точки 29 и 30).

14 Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 преследва цел от общ интерес, която изисква знаците или означенията, които могат да служат в търговската дейност, за да се означат характерни особености на стоките или услугите, за които се иска регистрация, да могат да се използват свободно от всички. Следователно тази разпоредба е пречка тези знаци или означения да бъдат запазени само за едно предприятие чрез регистрацията им като марки (вж. в този смисъл Решение от 12 януари 2006 г. по дело Deutsche SiSi-Werke/СХВП, C-173/04 P, Recueil, стр. I-551, точка 62 и цитираната съдебна практика).

15 В този аспект знаците и означенията по член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 са тези, които при обикновена употреба, от гледна точка на потребителя, могат да служат за обозначаване на стока или услуга като тези, за които се иска регистрация, пряко или чрез споменаване на една от техните основни характеристики (Решение на Съда от 20 септември

2001 г. по дело Procter & Gamble/СХВП, C-383/99 P, Recueil, стр. I-6251, точка 39 и Решение на Общия съд от 22 юни 2005 г. по дело Metso Paper Automation/СХВП (PAPERLAB), T-19/04, Recueil, стр. II-2383, точка 24).

16 От това следва, че за да попадне в приложното поле на забраната, прогласена в член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009, знакът трябва да има достатъчно пряка и определена връзка със съответните стоки или услуги, която да даде възможност на съответните потребители да получат незабавно и без други разсъждения описание на съответните стоки или услуги или на някоя от техните характерни особености (Решение по дело „PAPERLAB“, точка 15 по-горе, точка 25).

17 Така описателният характер на дадена марка трябва да се преценява, от една страна, във връзка със стоките или услугите, за които се иска регистрацията на марката, и от друга страна, във връзка с възприятието, което този марка поражда у съответните потребители, а именно потребителите на тези стоки или услуги (Решение на Общия съд от 14 юни 2007 г. по дело Europig/СХВП (EUROPIG), T-207/06, Recueil, стр. II-1961, точка 30).

18 Най-напред следва да се посочи, че голяма част от фактическите констатации, направени от апелативния състав в обжалваното решение и припомнени в точка 7 по-горе, не са спорни. Така жалбоподателят не оспорва, първо, възприетото от апелативния състав определение на съответните потребители, второ, констатацията, че в заявената марка посочените потребители биха разграничили елементите „eco“ и „door“, трето, факта, че на английски език думата „door“ означава „врата“, и четвърто, констатацията, че изброените в точка 4 по-горе стоки могат да имат врати и да консумират електроенергия.

19 Така, доколкото тези констатации не са опорочени от грешка, единствените въпроси, които трябва да бъдат разгледани, са въпросът за възприемането от съответните потребители, от една страна, на елемента „eco“, и от друга страна, на заявената марка като цяло, както и въпросът за описателния характер на заявения знак, така както се възприема от съответните потребители по отношение на изброените в точка 4 по-горе стоки.

20 На първо място, що се отнася до възприемането на елемента „eco“, жалбоподателят поддържа, че съответните потребители не биха го свързали непременно с изразите „щадящ околната среда“ или „енергоспестяващ“.

21 Както обаче посочва апелативния състав, представката „eco“ е често използвано съкращение на английската дума „ecological“, която означава „екологичен“. Тази представка често се използва при продажбата на стоки и услуги, за да се обозначи екологичния произход на стоката или липсата на вредни за околната среда последици, свързани с използването ѝ (Решение на Общия съд от 24 април 2012 г. по дело Leifheit/СХВП (EcoPerfect), T-328/11, непубликувано в Сборника, точки 25 и 45).

22 При тези обстоятелства апелативният състав правилно е приел, че съответните потребители възприемат елемента „eco“ в смисъл на „екологичен“.

23 На второ място, жалбоподателят поддържа, че като цяло значението на заявената марка е неясно.

24 Доколкото обаче, от една страна, елементът „eco“ ще се възприема в смисъл на „екологичен“, както следва от точки 20—22 по-горе, и от друга страна, елементът „door“ ще се тълкува като отнасящ се до „врата“, апелативният състав правилно е приел, че съответните потребители незабавно биха възприели термина „ecodoor“ в смисъл на „ековрата“ или на „врата с екологични материали и начин на функциониране“.

25 На трето място, що се отнася описателния характер на заявената марка, жалбоподателя поддържа, че тъй като той е ограничил списъка на стоките в жалбата, посочената марка вече не се отнася до части за машини и уреди, като врати, а само до самите машини и уреди. При тези обстоятелства заявената марка не била описателна за стоките, до които се отнася, сред които са изброените в точка 4 по-горе стоки, а най-много за една от техните части.

26 В това отношение знак, който описва характеристика на част, която се съдържа в определена стока, може да описва и самата тази стока. Такъв е случаят, когато във възприятието на съответните потребители характеристиката на посочената част, която е описана от знака, може да повлияе значително върху основните характеристики на самата стока. Всъщност в този случай съответните потребители незабавно и без други разсъждения биха приравнили характеристиката на частта, описана от знака, на основните характеристики на съответната стока.

27 В случая от точки 20—24 по-горе следва, че съответните потребители ще тълкуват заявената марка в смисъл на „ековрата“ или на „врата с екологични материали и начин на функциониране“.

28 Както посочва апелативният състав в точка 17 от обжалваното решение — констатация, която жалбоподателят оспорва, — изброените в точка 4 по-горе стоки могат да имат врати. При тези обстоятелства заявената марка може да описва екологичните показатели на вратата, с която е оборудвана съответната стока.

29 Освен това, както е констатирано в точки 19 и 20 от обжалваното решение по отношение на изброените в точка 4 по-горе стоки, екологичните показатели на вратата са важни за екологичния характер на стоката, от която е част тази врата.

30 Потребителите обаче обръщат все по-голямо внимание на екологичните показатели на стоките, сред които консумираната от тях електроенергия, и на щадящите околната среда производствени процеси (вж. в този смисъл Решение по дело EcoPerfect, точка 21 по-горе, точка 45). Това е особено вярно по отношение на стоки като изброените в точка 4 по-горе, предвид по-специално факта, че те консумират електроенергия. Поради това, както признава самият жалбоподател, екологичният характер е основна характеристика на самите стоки.

31 При тези обстоятелства апелативният състава е могъл да заключи с основание, че съответните потребители възприемат заявената мрака като описваща основна характеристика на изброените в точка 4 по-горе стоки, а именно техния екологичен характер, тъй като описва екологичните показатели на вратата, с която са оборудвани.

32 Жалбоподателят твърди също, че заявената марка не позволява да се определят конкретните характеристики или цели, които се преследват във връзка с околната среда. Всъщност в това отношение съществували различни възможности, като щадящо околната среда производство, използването на естествени материали, възможността за щадящо околната среда елиминиране на отпадъците или щадящо околната среда функциониране.

33 В това отношение е достатъчно да се констатира, че всички възможности, посочени от жалбоподателя, насочват към факта, че стоката, до която се отнася заявената марка, има екологични характеристики поради качествата на вратата, с която е оборудвана. При тези обстоятелства, каквото и да е точното тълкуване на заявената марка, възприето от съответните потребители, тази марка ще се възприема като описваща пряко основно качество на разглежданите стоки.

34 С оглед на гореизложеното апелативният състав правилно е приел, че заявената марка е описателна по смисъла на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 за изброените в точка 4 по-горе стоки.

35 Поради това първото основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

36 Освен това от член 7, параграф 1 от Регламент № 207/2009 следва, че е достатъчно едно от абсолютните основания за отказ да бъде налице, за да не може знакът да бъде регистриран като марка на Общността (вж. в този смисъл Решение на Съда от 19 септември 2002 г. по дело DKV/СХВП, C-104/00 P, Recueil, стр. I-7561, точка 29 и Решение на Общия съд от 14 септември 2004 г. по дело Applied Molecular Evolution/СХВП (APPLIED MOLECULAR EVOLUTION), T-183/03, Recueil, стр. II-3113, точка 29). При тези обстоятелства и предвид направената в точка 34 по-горе констатация жалбата следва да се отхвърли изцяло, без да е необходимо да се разглежда второто основание, изведено от нарушението на член 7, параграф 1, буква б) от посочения регламент.

По съдебните разноски

37 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като СХВП е направила искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH да заплати съдебните разноски.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 януари 2013 година.

Подписи